

TEMESVÁR 89

G U E L M I N O S Á N D O R

Öregasszony, ragacstollú holló,
fekszik a december sikált kövezetén,
lábait eldobta, s kifordult
szemében ferdén zuhant az ég;
eltörött pupilla.

Mellére szorítva fél kiló kenyér,
öt ujjá, öt vékony imakönyvkapocs,
hivatalból majd egy eltévedt golyót
mond a hírügynökség,
hogya egyáltalán megemlíti őt.

Pékajtó csikordult: hallotta még;
aztán pukkant a csend, s hirtelen megfagyott;
mint rozoga ponyva, összeroskadt;
sovány veknidarab, héján fekete lyuk,
ott érte találat.

Hiéna, torz idő;
már a
kenyérbe is lőnek!